

Hakk Meşrebi

— yoksul · 28 Şubat 2013

Sinede kördüğüm ibrişim şekler
Ruhumda vicdan yok canım çok sıkkın
Buhranlara sövdü solan şimşekler
Başım öne devrik molozdan yıkkın.
Bitap çarelerim ümitsiz vaka
Halbuki benliğim limitsiz vaka

.
Huzurunda çöken; dizim bakire
Boşalmış kadehler müzmin bahtiyâr
Mevlâ katındaydı, düzdüm nazire
Otuzunda vahdet, kesret ihtiyâr.
Yokluktan düşerken göğün yüzüne
Ümmilik kavuştu temeyyüzüne

.
Sarındım beline kokarken maşuk
Derdimin üstüne el güpür çekti
Soğuğu eriten sıcak taaşşuk;
Gözlere set ören sarı pürçekti.
Haddini bilmez o aksan musiki
Tüm hünerlerimin o dur maliki

.
Zehra yıldızından çavan ışıklar
'O' ki yeryüzüne serptiren nakşı
Ateşlere körük tek barışıklar
Gözgöze bakarken sağlar akışı.
Dağlardan her akan yurt tutmuş sular
Kurak topraklara nurdan muştular

.
Vahdeti vücutda nazarı daim;
Yüce ateş ehli; kıvrak olmasa
Şirk edilen yerde kendisi kaim;
Gönülden savrulan mızrak olmasa.
Derinden derinden yaradan akar
Her yaratılmıştan, yaradan akar

Ademle havvadır aslına uygun
Sanılmasın yemiş suçun sebebi
Yaratılmıştır aşk; faslına uygun
İnkârın elinde hakk'ın meşrebi.
Yoksul vakarının diktir kameti
Dolmuş nefse sığmaz hak ikameti*****
*****

Şek = Şüphe

Zehra = (Cinsiyet kız)Yüzü pek beyaz ve parlak olan kimse.

Temeyyüz ::Kendini gösterme, sivrilme.

Vahdet = Teklik

Kesret = Çokluk

Taaşşuk = Karşılıklı sevgi alış veriş